

Dosarul nr. 2rac-149/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – R. Pascari

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Simciuc, V. Cotorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Macrosist-Com” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Macrosist-Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii Mixte „Romp petrol Moldova” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Kvark” cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de către Întreprinderea Mixtă „Romp petrol Moldova” Societate pe Acțiuni împotriva Societății Comerciale „Macrosist-Com” Societate cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu administratorul insolvabilității Anatolie Gîndea, cu privire la anularea facturilor,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Macrosist-Com” Societate cu Răspundere Limitată, s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Romp petrol Moldova” Societate pe Acțiuni, s-a casat parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre în această parte,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2016 SC „Macrosist-Com” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva ÎM „Romp petrol Moldova” SA, intervenient accesoriu SRL „Kvark”, prin care a solicitat încasarea datoriei în baza contractului de sublocățiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 și contractului de locățiune nr. 867 din 07.08.2013 în mărime de 4 613 271,18 lei cu TVA, a penalității în mărime de 830 388,60 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 635 916,09 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 50 000 lei. (173-175, vol. II)

În motivarea cererii reclamanta a indicat că potrivit contractului de locațiune nr. 867 din 07.08.2013, SC „Macrosist-Com” SRL a transmis în locațiune ÎM „Rompetro Moldovă” SA stația de alimentare cu gaz lichefiat, situată în mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9.

Conform pct. 3.1 durata contractului de locațiune este de 5 ani. Prin pct. 5.1 din contractul de locațiune s-a stabilit: chiria pentru locațiune constituie 70% din profitul câpătat, înainte de impozitare, obținut ca urmare a gestiunii stației de către locatar. În pct. 5.2 și pct. 5.3 din contractul menționat supra este indicat că părțile vor stabili lunar printr-un act mărimea cheltuielilor și veniturilor, contrasemnându-l. Achitarea se va face lunar până la data de 25 a lunii următoare lunii de gestiune, prin virament în contul bancar al locatorului stipulat în contract. În cazul neachitării în termen, locatarul va datora locatorului o penalitate în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma plății neachitate.

Reclamanta a mai indicat că prin contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01.10.2011, SC „Macrosist-Com” SRL a transmis în sublocațiune ÎM „Rompetro Moldovă” SA stația de alimentare cu produse petroliere, situată mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9, înregistrată la OCT Chișinău sub nr. cadastral 0100208230 la data de 23.11.2000.

A menționat că, prin procesul-verbal de predare-primire a bunurilor materiale ale contractului de locațiune nr. 327 din 04.05.2009, ÎM „Rompetro Moldovă” SA deținea în posesie stația de alimentație cu produse petroliere de la SRL „Kvark”. Astfel părțile au acceptat tacit situația existentă.

Reclamanta a susținut că stația de produse petroliere o deține în baza contractului de locațiune din 05.02.2011, semnat cu SRL „Kvark”, care a fost înregistrat la OCT Chișinău la data de 14.09.2011.

În aceste circumstanțe, reclamanta trebuie să achite către SRL „Kvark” plata chiriei 1 000 000 lei (un milion de lei) anual, pe contractul de locațiune din 05.02.2011, iar ÎM „Rompetro Moldovă” SA trebuie să achite către SC „Macrosist-Com” SRL plata chiriei în proporție de 70% din profitul obținut înainte de impozitare.

Totodată, a menționat că prin hotărârea din 08 august 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost intentată procedura de insolvență față de SRL „Kvark”. În rezultat, administratorul insolvenței Gîndea Anatolie a expediat în adresa ÎM „Rompetro Moldovă” SA notificarea din 12.08.2014. Prin aceasta a informat despre rezilierea contractului de locațiune încheiat între SRL „Kvark” și SC „Macrosist-Com” SRL, iar drept consecință este reziliat și contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01.10.2011. Toate plățile pentru locațiunea imobilului și a stației de produse petroliere urmează să fie efectuate pe contul de acumulare indicat în notificare.

Cu notificarea administratorului insolvenței SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetro Moldovă” SA nu au fost de acord și au contestat-o la Curtea de Apel Chișinău. În toată această perioadă raporturile juridice dintre ÎM „Rompetro Moldovă” SA și SC „Macrosist-Com” SRL, stabilite în baza contractului de sublocațiune existau de fapt. ÎM „Rompetro Moldovă” SA comercializa produse petroliere, iar SC „Macrosist-Com” SRL primea plata pentru arendă, demonstrat

prin calculele părții venitului conform contractului nr. 1/576 din 01.10.2011, prezentate lunar de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA.

Reclamanta a menționat că începând cu luna noiembrie 2014 ÎM „Rompetrol Moldova” SA a încetat să facă plăți pe contractul de sublocațiune, iar la 06 ianuarie 2015 SC „Macrosist-Com” SRL, în scopul soluționării situației pe cale amiabilă a înaintat către ÎM „Rompetrol Moldova” SA o pretenție, prin care a cerut ultimului să-și onoreze obligațiile de plată a chiriei pe contractul de sublocațiune.

La 09 februarie 2015 ÎM „Rompetrol Moldova” SA a comunicat că această pretenție nu poate fi satisfăcută, pe motiv că achitarea sumelor de chirie a stației de alimentare urmează a fi efectuată la contul de acumulare deschis de către administratorul procedurii de insolvență al SRL „Kvark”, începând cu data de 16.08.2014.

SC „Macrosist-Com” SRL nu este de acord cu răspunsul primit și consideră că din calculele prezentate de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA, datoriile acesteia pe contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 și contractul de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 constituie suma de 3 294 592,00 lei, pentru perioada noiembrie 2014 - aprilie 2015. Pentru luna mai și iunie 2015, pârâta nu a prezentat calculele pe produsele petroliere și gaz comercializate. Reieșind din aceasta a calculat media pe ultimele luni pe anul 2015.

În consecință, a concluzionat că pârâta îi datorează pe contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 o sumă totală de 3 591 342,93 lei. În temeiul acestei datorii și a pct. 5.3 al contractului a calculat penalitatea de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și dobânda de întârziere calculată conform art. 619 Cod Civil.

La 17 noiembrie 2016 ÎM „Rompetrol Moldova” SA a depus cerere reconvențională, ulterior concretizată, împotriva SC „Macrosist-Com” SRL, intervenient accesoriu administratorul insolvenței Anatolie Gîndea, prin care a solicitat recunoașterea nulității absolute a facturii fiscale seria JA nr. 2708880 din 19.09.2014 și calculul părții venitului pentru perioada 01.08.2014-31.08.2014, în partea ce se referă la serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 191 600,91 lei, a facturii fiscale seria JA nr. 2708882 din 27.11.2014, în partea ce se referă la serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 266 667 ,40 lei, a facturii fiscale seria JA nr. 2708886 din 27.01.2015 și calculul părții venitului pentru perioada 01.10.2014 - 31.10.2014, în partea ce se referă la serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 330 127,49 lei, a calculului părții venitului pentru perioada 01.11.2014 – 30.11.2014 în partea ce se referă la serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 388 748,29 lei, a calculului părții venitului pentru perioada 01.12.2014 – 31.12.2014, în partea ce se referă la serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 535 037,67 lei, a calculului părții venitului pentru perioada 01.04.2015-30.04.2015 în sumă de 391 343,25 lei. (f.d. 89-98, 219-225, vol. II)

În motivarea cererii reclamanta ÎM „Rompetrol Moldova” SA a invocat că a semnat contractul de sublocațiune nr. 1/576 la data de 01 octombrie 2011 cu SC

„Macrosist-Com” SRL, prin care sa luat în sublocațiune stația de produse petroliere situată în mun. Chișinău, str. Pan Halippa nr. 9, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Kvark” în proces de insolvență.

A specificat că prin notificările din 12 august 2014 și din 05 septembrie 2014 administratorul insolvenței SRL „Kvark” a permis folosirea stației de alimentare cu produse petroliere din str. Pan Halippa nr. 9 de către reclamanta ÎM „Romp petrol Moldova” SA, fostul obiect al contractului de sublocațiune nr. 1 /576 din 01.10.2011 și a somat ca toate achitățile pentru folosirea imobilului împreună cu stația de alimentare cu produse petroliere să fie făcute la contul BC „Mobiasbanca Group Societe Generale” SA, nr. contului 2224710SV23191407100, codul băncii MOBBMD2, până la semnarea noului contract de locațiune.

Fiind contestate notificările administratorului insolvenței SRL „Kvark” din 12 august 2014 și din 05 septembrie 2014, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 30 ianuarie 2015 a respins contestațiile, iar Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 10 iunie 2015 a menținut încheierea instanței de insolvență.

Totodată a specificat că între ÎM „Romp petrol Moldova” SA și administratorul insolvenței SRL „Kvark”, Gîndea Anatolie, în baza notificărilor din 12 august 2014 și din 05 septembrie 2014, la data de 15 iunie 2015 s-a încheiat Acordul privind locația stației cu produse petroliere din mun. Chișinău, str. Pan Halippa nr. 9, care a confirmat unanim raporturile de locație a stației de produse petroliere între SRL „Kvark” în calitate de locator și ÎM „Romp petrol Moldova” SA în calitate de locatar, începând cu data de 15 august 2014 până la 14 iunie 2015.

Ulterior, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 1236 din 15.06.2015 între SRL „Kvark” în calitate de locator și ÎM „Romp petrol Moldova” SA în calitate de locatar.

Totodată, a relatat că s-a conformat cerințelor administratorului insolvenței SRL „Kvark”, actelor judiciare definitive și irevocabile și a transferat suma de 6 058 771,83 lei, conform facturilor fiscale și calculelor privind partea venitului, semnate între ÎM „Romp petrol Moldova” SA și administratorul insolvenței SRL „Kvark”.

A indicat reclamanta că facturile fiscale seria JA nr. 2708880 din 19.09.2014, seria JA nr. 2708882 din 27.11.2014 și seria JA nr. 2708886 din 27.01.2015, emise de SC „Macrosist-Com” SRL, ce au ca obiect servicii de chirie pentru lunile august 2014, septembrie 2014 și octombrie 2014, au fost emise în baza calculelor privind partea venitului pentru lunile menționate și care includ atât serviciile de chirie conform contractului de locațiune nr. 867 din 07 august 2013, cât și a contractului de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011.

Consideră că aceste facturi au fost emise cu încălcarea normelor imperative ale legii și contrar hotărârilor Curții de Apel Chișinău și a Curții Supreme de Justiție. Serviciile de chirie incluse în facturile fiscale menționate de facto și de iure nu au avut loc, adică raportul de sublocațiune, între părțile în litigiu, menționat în facturile respective, la fel calculele privind partea venitului, nu au existat și nici nu au putut să existe în măsura în care la data de 15 august 2014 a fost reziliat contractul de locațiune, încheiat între SRL „Kvark” și SC „Macrosist-Com” SRL și respectiv contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, încheiat între SC

„Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetrol Moldova” SA, iar stația de alimentare cu produse petroliere, proprietatea SRL „Kvark” în proces de insolvență, bun intrat în masa debitoare, era deja folosit, în baza permisiunii administratorului insolvenței SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea, de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA cu statut de locatar.

În opinia părții/reclamantei facturile fiscale seria JA nr. 2708880 din 19.09.2014, seria JA nr. 2708882 din 27.11.2014 și seria JA nr. 2708886 din 27.01.2015 și calculele privind partea venitului semnate între părțile în litigiu, după rezilierea contractului de sublocățiune nr. 1/576 din 01.10.2011, în partea ce ține de plata chiriei conform contractului menționat vizează un raport inexistent.

Suplimentar a indicat că serviciile de chirie, expuse în facturile fiscale, sunt lovite de nulitate absolută, contravin normelor imperative ale legii. Conform încheierii din 12 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a pus sub sechestru toate bunurile debitoare, hârtiile de valoare, conturile bancare și corespondența comercială a SRL „Kvark”. La fel a fost obligat SRL „Kvark” ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea.

Astfel, facturile fiscale sus menționate au fost emise după sechestrarea stației de alimentare cu produse petroliere, fără acordul administratorului provizoriu al SRL „Kvark”. Mai mult, SC „Macrosist-Com” SRL a emis facturi fiscale privind servicii de chirie asupra bunurilor din masa de debitoare, asupra cărora nu avea nici un drept.

Cu referire la prevederile art. 25 al Legii insolvenței, accentuează că potrivit actelor judiciare sus menționate persoanele cu drept de reprezentare a debitorului SRL „Kvark” nu puteau încheia acte juridice fără participarea administratorului provizoriu SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea. Facturile fiscale, contrar normei imperative a Legii insolvenței, au fost emise de către SC „Macrosist-Com” SRL în perioada de observație (12.06.2014 - 24.12.2014), fără permisiunea administratorului provizoriu SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea. Iar factura fiscală seria JA nr. 2708886 din 27.01.2015 a fost emisă după înlăturarea totală a administratorului societății Morozan Constantin de la administrarea SRL „Kvark”.

Consideră că cele relatate sunt relevante și asupra calculelor privind partea venitului pentru sublocățiunea stației conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 pentru perioada de după rezilierea contractului de sublocățiune după data de 15.08.2014 (partea venitului pentru perioadele: 01.08.2014 - 31.08.2014; 01.10.2014 - 31.10.2014; 01.11.2014-30.11.2014; 01.12.2014 - 31.12.2014; 01.04.2015 - 30.04.2015), iar celelalte calcule nu sunt semnate de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA.

În același context a mai specificat că aceste calcule a părții venitului se emit în vederea realizării capitolului V din contractul de sublocățiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 și în situația în care contractul de sublocățiune a fost reziliat, singure prin sine nu pot fi valabile. După rezilierea contractului de sublocățiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, după 15 august 2014 nu pot fi întocmite calcule privind determinarea părții venitului ce necesită a fi achitat pentru perioada de după rezilierea contractului. Or, rezilierea creează efecte pentru viitor din momentul rezilierii contractului.

A reiterat că facturile fiscale includ atât profitul câpătat conform contractului de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 pentru gaz lichifiat, încheiat între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetro Moldovă” SA (care nu trebuie confundat cu contractul de locațiune asupra stației de produse petroliere încheiat între SRL „Kvark” și SC „Macrosist-Com” SRL), cât și profitul câpătat în urma administrării de către ÎM „Rompetro Moldovă” SA a stației de produse petroliere.

Situația respectivă a avut loc din simplu motiv că anterior până la rezilierea contractului de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, beneficiar al plății chiriei conform contractului de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 a stației de gaze cât și pe contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 a stației de produse petroliere era SC „Macrosist-Com” SRL. Ambele stații se află pe același teritoriu mun. Chișinău, str. Pan Halippa, nr. 9.

A indicat că SC „Macrosist-Com” SRL, nefiind proprietarul stației de alimentare cu produse petroliere și neavând un alt drept în privința acesteia, contractul de locațiune fiind reziliat, nu avea absolut nici un temei legal de a transmite folosința asupra respectivului bun către ÎM „Rompetro Moldovă” SA.

Astfel, actele contestate sunt nule din motiv că sunt fondate pe o cauză ilicită și anume dobândirea fără un temei legal a unei sume de bani din patrimoniul ÎM „Rompetro Moldovă” SA.

Totodată, consideră că actele contestate sunt fictive - deoarece la încheierea lor părțile semnatare nu au avut intenția de a produce efecte juridice. Ele au menirea să creeze o aparență juridică falsă pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată.

Motivul acestor acte juridice fictive este îmbogățirea fără justă cauză, prin dobândirea fără careva merite și temeiuri legale a unei părți din patrimoniul ÎM „Rompetro Moldovă” SA. Facturile fiscale și calculele (actele juridice) contestate sunt fondate pe o cauză inexistentă.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Macrosist-Com” SRL. S-a încasat de la ÎM „Rompetro Moldovă” SA în beneficiul SC „Macrosist-Com” SRL datoria pe contractul de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 în sumă totală de 385 742,45 lei, inclusiv datoria pentru plata de arendă în mărime de 287 814,54 lei, penalități în mărime de 51 806,62 lei, dobânda de întârziere în mărime de 46 121,29 lei și taxa de stat în mărime de 2725 lei. S-a respins acțiunea înaintată de către SC „Macrosist-Com” SRL în partea ce ține de încasarea datoriei pe contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 și contractul de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 în partea ce excede suma încasată de 385 742,45 lei, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis integral cererea reconvențională înaintată de către ÎM „Rompetro Moldovă” SA. S-a constatat nulitatea absolută a facturii fiscale seria JA nr. 2708880 din 19 septembrie 2014 și calculul privind partea venitului pentru perioada 01 august 2014 - 31 august 2014, în partea ce ține de serviciile de sublocațiune conform contractului de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 191 600,91 lei, a facturii fiscale seria JA nr. 2708882 din 27 noiembrie 2014, în partea ce ține de serviciile de sublocațiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011,

în sumă de 266 667,40 lei, a facturii fiscale seria JA nr. 2708886 din 27 ianuarie 2015 și calculul privind partea venitului pentru perioada 01 octombrie 2014 - 31 octombrie 2014, în partea ce ține de serviciile de sublocățiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 330 127,49 lei, a calculului privind partea venitului pentru perioada 01 noiembrie 2014 - 30 noiembrie 2014, în partea ce ține de serviciile de sublocățiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 388 748,29 lei, a calculului privind partea venitului pentru perioada 01 decembrie 2014 - 31 decembrie 2014, în partea ce ține de serviciile de sublocățiune conform contractului nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, în sumă de 535 037,67 lei, a calculului privind partea venitului pentru perioada 01 aprilie 2015 - 30 aprilie 2015, în sumă de 391 343,25 lei. S-a încasat de la SC „Macrosist-Com” SRL în beneficiul ÎM „Rompetrol Moldova” SA cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 50 000 lei. (f.d. 99-100, 104-121, vol. III)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetrol Moldova” SA a fost încheiat contractul de locățiune nr. 867 din 07 august 2013, în baza căruia ultimului i-a fost transmis în locățiune stația de alimentare cu gaz lichefiat situată în mun. Chișinău, str. Pan Halippa nr. 9.

A stabilit că contrar obligațiunilor indicate în pct. 5.2 și 5.3 din contractul de locățiune ÎM „Rompetrol Moldova” SA nu și-a executat pe deplin obligația de plată pentru posesia și folosința bunului închiriat, fapt recunoscut de locatar, datoria constituind suma de 287 814,55 lei, iar pentru neonorarea obligației de plată în termen a fost calculată penalitatea de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere pe o perioadă de 180 zile, ce constituie suma de 51 806,72 lei, respectiv și cerința de încasare a dobânzii de întârziere a fost considerată întemeiată, fiind calculată din 06 aprilie 2016, din momentul recepționării de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA a notificării nr. 807, până la 23 ianuarie 2017, ce constituie 46 121,29 lei.

De asemenea, instanța de fond a reținut că, între SRL „Kvark” și SC „Macrosist-Com” SRL a fost încheiat contractul de locățiune la data de 05 februarie 2011, în privința stației de alimentare cu produse petroliere situată în mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9. La rândul său, SC „Macrosist-Com” SRL a încheiat cu ÎM „Rompetrol Moldova” SA contractul de sublocățiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, oferindu-i ultimei în sublocățiune stația de alimentare cu produse petroliere situată în mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9.

Deoarece, prin hotărârea din 08 august 2014 a Curții de Apel Chișinău SRL „Kvark” a fost declarată insolubilă, administratorul insolvenței Anatolie Gîndea a notificat la data de 12 august 2014 SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetrol Moldova” SA despre rezilierea contractului de locățiune, încheiat între SRL „Kvark” și CS „Macrosist-Com” SRL din 05 februarie 2011 și a contractului de sublocățiune nr. 1/ 576 din 01 octombrie 2011, încheiat între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetrol Moldova” SA și că ÎM „Rompetrol Moldova” SA urmează să achite în continuare plățile de locățiune la contul de acumulare al SRL „Kvark”. Fiind contestate notificările administratorului insolvenței SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea, instanța de insolvență, cât și instanța de recurs, le-a menținut, fiind stabilită legalitatea acțiunilor

administratorului insolabilității și faptul că durata contractului de sublocațiune este, de regulă, în dependență absolută de termenul contractului de locațiune.

Instanța a stabilit că din 15 august 2014 contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, încheiat între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Romp petrol Moldova” SA a fost reziliat și subsecvent careva datorii, calculate în baza acestui contract nu pot fi încasate, respectiv nici penalități și nici dobânzi de întârziere. Raportul de locațiune a fost confirmat prin Acordul privind locațiunea imobilului din mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9 din 15 iunie 2015, încheiat cu administratorul insolabilității SRL „Kvark”, Anatolie Gîndea și ÎM „Romp petrol Moldova” SA, începând cu 15 august 2014 și până la 14 iunie 2015. Ulterior, la data de 15 iunie 2015 SRL „Kvark” și ÎM „Romp petrol Moldova” au încheiat contractul de locațiune nr. 1236. Respectiv, careva relații contractuale cu SC „Macrosist-Com” SRL asupra stației de alimentare cu produse petroliere din mun. Chișinău, str. P. Halippa nr. 9 nu au urmat după 15 august 2014.

Cu referire la pretențiile invocate de către ÎM „Romp petrol Moldova” SA în cererea reconvențională, instanța de fond a reținut că deoarece s-a ajuns la concluzia că contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, încheiat între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Romp petrol Moldova” SA, a fost reziliat la data de 15 august 2014, părțile nu mai erau în drept de a stabili și coordona cuantumul chiriei, reieșind din mărimea cheltuielilor și veniturilor realizate, respectiv, facturile fiscale și calculele privind partea venitului în partea ce ține de prestarea serviciilor de sublocațiune, conform contractului de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, sunt nule.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel atât de către SC „Macrosist-Com” SRL, cât și de către ÎM „Romp petrol Moldovas” SA. (f.d. 123-125, 147-149, vol. III, 15-16, vol. IV, f.d. 128, 176-179, vol. III)

Prin decizia din 24 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SC „Macrosist-Com” SRL. S-a admis apelul declarat de către ÎM „Romp petrol Moldova” SA. S-a casat parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea încasării dobânzii de întârziere și a penalității și în această parte s-a emis o nouă hotărâre, prin care cerințele înaintate de către SC „Macrosist-Com” SRL împotriva ÎM „Romp petrol-Moldova” SA cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a penalității s-au respins ca fiind neîntemeiate. În rest, hotărârea s-a menținut fără modificări. (f.d. 92, 93-96, vol. IV)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că pretențiile invocate de către SC „Macrosist-Com” SRL în cererea de chemare în judecată rezultă din contractul de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 și contractul de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011, încheiate între SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Romp petrol Moldova” SA. Verificând soluția instanței de fond, cu privire la încasarea datoriei în mărime de 287 814,54 lei, a penalității în mărime de 51 806,62 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 46 121,29 lei, rezultate din contractul de locațiune nr. 867 din 07 august 2013, instanța de apel a constatat că ÎM „Romp petrol Moldova” SA nu-i poate fi imputată vina în neachitarea în termen a plăților, atâta timp cât creditorul nu și-a îndeplinit obligația de a întocmi calculele, parte integrantă al contractului, prin modalitate stabilită de părți în pct. 6 din Anexa

nr. 1 al contractului de locațiune nr. 867 din 07 august 2013 și a furniza factura fiscală, respectiv a considerat că este necesar de modificat hotărârea, prin respingerea cerințelor de încasare a penalității și a dobânzii de întârziere.

Cu referire la pretențiile întaintate în baza contractului de sublocațiune nr. 1/576 din 01 octombrie 2011 instanța de apel a considerat că instanța de fond întemeiat le-a respins, or, prin notificările expediate SC „Macrosist-Com” SRL și ÎM „Rompetrol Moldova” SA de către administratorul insolvenței SRL „Kvark”, au fost informați despre rezilierea contractelor de locațiune și sublocațiune, respectiv din 15 august 2014 aceste acte juridice nu mai produceau efecte juridice, iar SC „Macrosist-Com” SRL nu mai era în drept de a stabili și coordona cuantumul chiriei, reieșind din mărimea cheltuielilor și veniturilor, care au fost incluse în facturile fiscale.

La 14 decembrie 2018 SC „Macrosist-Com” SRL a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 24 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite integral cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Macrosist-Com” SRL și a respinge cererea reconvențională depusă de către ÎM „Rompetrol Moldova” SA. (f.d. 101-105, vol. IV)

În motivarea recursului recurenta a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și ilegală, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Consideră că instanța de apel nu a apreciat toate probele din dosar și nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor cauzei.

La 18 martie 2019 ÎM „Rompetrol Moldova” SA a depus referință, prin care a solicitat de a fi declarat recursul SC „Macrosist-Com” SRL ca fiind inadmisibil, deoarece instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent și corect normele de drept material și procedural, iar argumentele recurente nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. (f.d. 133-140)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 24 octombrie 2018, a publicat-o pe pagina web a instanței la 28 noiembrie 2018.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 11316 din 23 noiembrie 2018 instanța de apel a expediat recurenteii copia deciziei.

Recursul depus la data de 14 decembrie 2018, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SC „Macrosist-Com” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SC „Macrosist-Com” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Macrosist-Com” SRL, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Macrosist-Com” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas